

THƠ

nguyễn xuân thiệp

*Đá Tích Lạnh.
tranh Đinh Cường*

PhoVan
xuất bản

THƠ

nguyễn xuân thiệp

PHỐ VĂN
xuất bản 2012

THƠ NGUYỄN XUÂN THIỆP

Tranh bìa Đinh Cường

Đỗ Thọ trình bày

Phố Văn xuất bản 2012.

Dallas

Tác giả giữ bản quyền - All rights reserved.

thơ

nguyễn xuân thiệp

đề tặng dung

bởi mặt đất này có dấu chân em qua

nên tình yêu của anh là vô hạn

MƯA

mưa mù sa. mưa tháng tám. hay mưa tháng năm
tôi đi. hồn cây. mưa hạ hay mưa mùa đông
em vẫn bên bờ kia. biển. mây. vàng nắng đậm
tôi nhìn trời. gọi một vàng trắng trở bông

mưa từ đất rộng. áo em phai. mưa qua sông
mưa Sài Gòn. mưa ở đây. mùa new orleans
tiếng đàn trầm rụng. quán âm. còi blues nức nở
khuya rồi. có tiếng sóng. và rừng xưa nước
mắt xanh

em có nhớ. mai kia. sẽ mưa trên hồ sen. trên
rặng nhãn
tôi làm cánh chim cổ tích bay ngược thời gian

em chơi nhảy dây. nhớ cột giùm đôi vạt áo thơ.
con chuồn chuồn. đồ
vết đau ấu thời. chiếc kẹp tóc. quên trên ổ rơm

khi xa tôi. trời mưa không nhỉ. thì cứ nói là mưa đi
thêm chút mộng. người xa nước. lúc chia tay
những bông phượng hồng. ướm tóc
roi. mái hiên thưa. nhìn gì nữa. phố mưa
thấm trên trang sách. em ôm vào ngực. lỡ mai
người không về

thì mưa
những guồng tơ quay. dưới mái nhà mây xám
mùa thu

rồi mùa hạ
tiếng ve khơi biển rộng
vỡ quá khứ. mù tôi đi
qua những chiếc cầu treo. thiên niên kỷ tàng
tàng. nghiêng. thành phố quạ
trở giấc tường vi. mưa ở đây. mưa từ rất xa. rất xa

NGŨ NGÔN TƯỜNG VI

những ngọn cây. ven rừng
đợi bình minh. thức giấc
bầy chim xa dừng chân
báo tin vui trở lại

hường ơi. đã sớm mai

em hái bông tường vi
trong vườn cây đợi nắng
thoảng hương trà vũ di
từ một câu thơ cổ

những câu thơ anh viết

dài theo đường chim bay
cũng là bông tường vi
sáng nào em đã hái

sáng nào em đã hái
bông tường vi màu xanh
có ứng đường vân đỏ
có tím pha lời chim

xanh là xanh chờ đợi
đỏ là vết dao sâu
tím với sầu nuôi tiếc
sao thời gian qua mau

sao thời gian không ở
em hái bông tường vi
tưởng rằng sẽ cất giữ
thơ anh và xuân thì

tưởng rằng sẽ cất giữ
tường vi đâu. xuân thì...

MÙA CUỐI

có một mùa như thế

này em có nghe
những con chikadee gọi nhau
và anh. và em. ở hai bên bờ biển. giữa chúng ta là
một vùng tuyết rơi. và gió santa
ana mỗi mùa. thổi tới

hãy đánh thức trong nhau
một mùa dã quỳ. vàng
những mặt trăng. mặt trời
cùng mọc một lúc
và cùng lặn tắt

như trời khúc
bốn mùa của vivaldi
người đàn. và người thẩm âm. là một
những vì sao đầu tiên trên đầm lầy lau sậy
giậm đầu trò chuyện. đó em

và một làn hương của nhánh hoa lavender. tàn úa
còn trong ký ức mùa hè

ôi. mùa hè. mùa hè của anh và em

rồi cũng sáng lên
những sợi đèn mưa
trên hàng khuy nh diệp

gió
hoàng hôn. đường về khu lưu xá
tà áo trắng như mê
còn in đậm vết bùn. mùa mưa. xanh
mùa mưa xanh. xanh cầm nguyệt xanh. lời của cô
là em

cũng sẽ thấp lên
màu lá. của những mùa thu trong đời
ôi. đã chết rục rở. những mùa thu
trên vỉa hè đã đi qua
gạch đá chưa quên
những hồn xưa cũng chưa quên
thời gian. không khép mắt

gõ khắp các cánh cửa
gõ khắp các cánh cửa
mở. bông cúc vàng
mở. đóa hải đường đỏ rực
mở. tím hoa đồng thảo lúc chia tay
đêm và ngày
sẽ không người khóc những giọt lệ đắng
chỉ còn
thời gian

chỉ còn thời gian
mái tóc em
thân thể em
đầy hồn
sẽ trở bông mùa cuối

dẫu ta không nhìn thấy nhau

THỜI GIAN

Tường chòm sao rua đã tắt
tường cánh chim đã bay khuất
ai ngờ, ta ngồi bên nhau
buổi chiều. những bông tường vi. sót

trong mơ. một làn hương ngát
vết răng. miếng xoài. nắng trưa
gió mang những khu rừng nhiệt đới
và bàn tay mọc ánh trăng khuya

không xa. trong mùa hạ. đỏ
không đi. trong đông. xám. sâu
trái đất. ngừng quay. đạo đó
có còn mùa nào nữa đâu

chỉ còn anh và em
thời gian. xanh. hồ nước tĩnh
lặng soi. đôi cánh chim
không. không bao giờ mất

chiều. vẫn chiều. bên khung cửa sổ
nắng. trên sách. và tranh
nụ cười em. như đóa lửa
đốt môi tôi. một lần

đốt đời nhau. bằng gỗ mun
khi tóc em. mùi thạch thảo
ôi. đôi mắt là thuyền
thời gian xuôi về bến đậu

thời gian. ời. thời gian

CHIỀU HẢI ĐÀO ĐỎ. NHỚ LÊ UYÊN PHƯƠNG

Ngày đi. cây hải đảo rục rỏ
trong mắt tôi. mùa rợp cánh hải âu
kêu thét đậy. triều laguna. sóng vỗ
người ơi. chiều hải đảo. tôi về đâu

ngôi nhà đó. vẫn tường vi mấy độ
bên chung trà. uống sớm mai nào
thoảng hương. một chút hồn siêu thực
và màu terre de chine. trắng blues xanh xao

khúc hát. những vì sao lạ mọc
trên tóc cây. dẫn lối anh về
quán cà phê buồn. via hè. và gió
có dấu chân một người đã qua

đã qua. dạ khúc. tiếng đàn u hoặc
trời không mây. những mái nhà phơi
màu dã quỳ. hoàng hôn phủ kín
có nghe buồn từ thuở thơ tôi

này em. hãy đưa anh ra biển
bầy hải âu. kêu. kêu hoài
có không giấc mơ về lại
trong ly cà phê. kia nắng phai

nắng sẽ tắt. và cuộc đời sẽ hết
như âm rừng vỡ. hài kịch điên
ánh đèn vừa lên sau khung cửa
ai cười. chùng đã lãng quên

tháng 7.1999

BIỂN LAGUNA
NHÁNH HOA LAVENDER
VẪN TRÔI TRÊN BỜ SÓNG

này em
biển laguna
nhánh hoa lavender vẫn trôi trên bờ sóng

lại thấy
đứng trước ngôi nhà ở phố m.
thềm xưa
ngán nắng. buổi chiều
còn thơm hương xoài. chín
không. không gõ cửa
để giữ trong đôi mắt mùa hè
giọt lệ

của một bài thơ. đã viết
chiều trong cây
chiều. vẫn chiều. trúc đào. đỏ
nhìn ra
cánh bướm. màu của tranh chagall
ký ức ngày. đầy nắng

này em
biển laguna
nhánh hoa lavender. vẫn trôi trên bờ sóng

ví dụ như
một chiều chân trời ục ục cơn giông
rực nắng quái
người có đi. cùng chồng. ra biển

nhớ thăm giùm tôi
phố xá. những bóng dù
và grace kelly .như người ngày xưa. vẫn ngồi
đó. với cặp kính đen. và ly cà phê
cappuccino. nơi góc quán
trong gian hàng bán đồ antique. chắc vẫn còn
chiếc bình đất nung sắc sỡ. khắc câu thơ
của keats: *a thing of beauty is a joy forever.*
xin mãi mãi là niềm vui. bên người.
bởi tiếng hải âu. đã kêu xé. trời chiều
một giấc mơ. đã vỡ

này em
biển laguna
nhánh hoa lavender. vẫn trôi. trên bờ sóng

NÓI VỚI CHIM ÉN Ở SAN JUAN CAPISTRANO

ngọn gió santa ana
thổi. trên trí nhớ
của những chùm bông giấy
kêu. bằng hợp âm
san juan capistrano

ôi. chim én
năm nào
đã về. dưới mái nhà thờ ngói đỏ
thành phố biển
san juan capistrano
như niềm vui của trời

này chim én
hãy là những chú bé. cô bé
cười reo
chúc phúc mọi người

bởi cuộc đời
những giọt lệ long lanh

xin hãy dệt
những chiếc áo bằng cỏ tơ
cho hai người
lỡ khi mùa thu. biển động
xin bắc những cây cầu
qua trí tưởng mù sa
cho ngày nắng ửng

và xin là lá. của bầu trời
hoa. mặt đất
để những kẻ yêu nhau. anh và em. không phải
nói. lời chia tay

hỡi chim én
san juan capistrano
xin chớ bay đi
xin chớ bỏ người

2003

KHÚC H.

uống cạn chén rượu này
xa. kia. đôi cỏ tía
chiều
màu của cơn giông. tàn úa. trong cây
lời cuối. lúc chia xa
bay từ hốc lửa
thư viện. giờ này đã vắng. tiếng đàn im. người đi
qua cầu. một mình

đi qua
đi qua
chiều
trước thềm ngôi nhà ấy
những cánh hồng. khô
của tháng tư. ai vừa đốt

cháy lên
màu nắng. còn đau. ký ức tôi
hay đi qua
khu chung cư trên đồi thông. những bậc đá. và cỏ
lau

số 3. nguyễn trường tộ
thấy gì trên con dốc
ngọn đèn. ai thấp lên trong chiều
đã quỳ
đã chết

này. hành giả phương đông
đứng nhìn vàng trắng. rục cháy
trên nóc tòa nhà gold empire
hư ảo thời gian. mặt trời. và đỉnh núi tuyết

cất lên

khúc h. của những thành phố nắng quái. những
cây cầu bắc qua giấc mơ. kêu
như chim của thời chưa có sử

hoàng hôn

hãy là gã du ca. roger ridley. với cây đàn thùng
trên góc phố

santa monica

hát. gào. khản giọng

stand by me. stand by me. o darling

tiếng đàn thùng. và mái tóc. mắt của mặt trời chiều

hắt bóng. con chó nằm gác mõm

người đi qua

đồng tiền rơi. trong nón

và trẻ con reo cười
ôi
chiều
santa monica

này em có nghe
em có nghe
khi trời nổi gió
tiếng của một nhà thơ. vang vang
những âm khô. rỗng
trong khu nhà trên đường magnolia
gọi về cơn mưa. em đứng khóc
gọi lại chuyến ô tô ray ngày ấy
ngọn đèn vàng. bên ga

hay hãy như
allen ginsberg. đứng trên quảng trường times
squares. mơ về times quares
tên da đen thổi điệu kèn. buồn. thổ huyết
lúc bình minh. 5 giờ sáng
người homeless ngủ. nằm mơ những vì sao

và khúc h.

2003

NHẬT TRÁI THÔNG KHÔ

Anh trở lại đồi cao
nhật trái thông. trong nắng
tưởng bài thơ buổi nào
bồng. đầu cành. chín. rụng

trái thông. trái thông khô
bần bật ngọn lửa nhỏ
của một ngày. hồng trắng

đã về. dóc sương mù
đã về. cây hoàng hôn
tiếng gà trưa vẫn gáy
bông phù dung. trong vườn

em. và bầy chim én
vẫn bay. trên phố xưa
những mái nâu. cao. thấp
quán sách. hương cà phê

anh đi trên mái nhà
anh đi. lá thông khô
đã đầy trong màu nắng
anh chết tự bao giờ
mà hồn bay vàng phố
mà về theo gió đưa
dấu chân in lá cỏ
của những mùa hè qua
anh chết. hồn đã quỳ
chắc bây giờ thấy nhớ

và như là bao giờ
anh nhật trái thông khô
bàn tay khum ngọn lửa
tiếng gà. tiếng gà trưa
thế kỷ tàn. tàn. rụng
anh về. tiếng gà trưa

TRONG NGÔI NHÀ. MÙA HÈ

tưởng tượng
trong thành phố ấy
ngôi nhà lợp bằng những chiếc lá thông khô
và giấc mơ thi sĩ

những bài thơ anh viết cho em
ở những ngày không có nắng
em hãy đem treo
trước cửa

và giữa đêm
em sẽ nghe từ mái hiên. ngân
hồi chuông của gió

đánh thức thời gian xanh. trong hồ nước
nơi đó. trong ngôi nhà. em đã sống một mình với
pho tượng buồn. hồi tiếc. người đi hái cành
phù dung ngày ấy. không bao giờ về nữa. chỉ
còn cây đàn chùng dây. và lớp bụi

bây giờ còn là mùa hè
trong mùi của tóc
và môi. miệng
nồng nàn
ôi giấc mộng đêm hè
chuông điện thoại reo
một giờ sáng
em đi tới, đi lui
cười. nói
choàng chiếc khăn màu sặc sỡ. vào restroom
đánh răng. súc miệng

ngồi ở bàn cầu
đọc thơ
người thi sĩ và vàng trắng lãng du
kêu vang
ồ ồ. đứng dưới vòm. nước chảy tràn thịt da. óng ánh,
lẫn mùi hương sứ rưng
xõa tóc. cùng với mùa hè. em để ngực trần. soi
gương. đôi búp sen ủ

không gian đó. cuộc đời của em
căn buồng. quần áo. những cuộn băng ghi hình. và
ngấn lệ. nghĩ tới nhà nghệ sĩ trong bức
tranh treo đầu giường. đã đi về phía
ngọn đồi xa
ôi. chẵn gối. những sợi tóc vương. tiếng mưa trên
mái ngói. khuya lu. bầu trời không
đốm lửa

căn buồng ở trên cao
như cái chuông cu. nhìn ra sân
dưới mái vòm cong
người thi sĩ. và giấc mơ. đã bỏ đi. lúc 2 giờ sáng
cửa đóng. một bông trăng tàn
em tìm những viên thuốc ngủ. ly trà nguội buổi đầu
hôm. tắt đèn. nằm mở mắt nghe những
bước chân của gió. đi qua

bình minh. như một vết thương
mùa hè đã vãn
ngôi nhà. và giấc mơ thi sĩ
treo bảng bán
home for sale

NHỮNG CÂY SAGE

những cây sage mùa hè
đã nở
đầy. hoa tím
dưới bầu trời của mây
và. này em
lắng nghe. lắng nghe. tiếng sấm lặn qua đồng cỏ
kể một chuyện tình. rất điên. và lãng mạn
nhưng không hề có thực
như mùi. hoa sage
trong ảo giác
như khúc ca
the sage in bloom
*is like perfume**
và em đã tới xứ này

hực nắng đại
đã cười. đã nói
và đã ra đi
mang theo thành phố. mùa hè. của những cây sage

nhưng. dấu thế nào
khi em tới
mùa hè. đã cho tôi. những sợi tóc nắng
bàn tay của gió
đôi mắt lá cây
màu ánh bạc

như em. này í ời. mùa hè đã cho tôi
áo
và giày cỏ
chiếc túi xách màu da bò
chuyến xe greyhound
đi về thành phố biển

mùa hè cũng cho tôi
mùi hương. tuyệt vọng. của hoa sage

trong sọ đầu tôi. nghe có tiếng gõ
và ca
mãi. mãi
một điệp khúc
những cây sage
như câu hát
the sage in bloom
của một chuyện tình. không có thực
và rất điên
và rất xa
rất xa

buổi chiều
cơn giông và sấm dội

bất chợt
về trên đồng cỏ
và những cây sage của tôi. dưới mưa. ướt xối
ướt xối. và gãy dập
em ơi

Tháng 8. 2003

**ca từ một bài hát country music xứ Texas*

BUỔI SÁNG ĐI BỘ. NHÌN TRỜI

Buổi sáng đi bộ. hít thở khí trời
tim ngây. mùi hương tình ảo
tiếng chó sủa từ trong hàng rào
động giấc mơ ai đó. hử

buổi sáng. ở bờ đông. thức dậy chưa
rừng coventwood. hồi đóa quỳ vàng
đêm qua chết. bây giờ sống lại

như hồn anh trong nắng mùa xưa

nói thật. anh vượt cái chết. tìm gặp em
nước mắt đã rơi ở những ngày tháng ấy
và máu anh pha bùn bên con sông giăng
nhưng anh còn thở. anh còn thở
như con chim nhỏ. qua mùa đông

trong tóc em. mùi hương xưa. ừ

buổi sáng đi bộ. ngửa mặt nhìn trời
trời garland xanh như trời sài gòn
đầu không có hàng cây trứng cá
và tiếng chim kêu dưới mái hiên
để thấy em đi trong nắng và gió
mắt nhìn trời, ôi đôi mắt trong

buổi sáng đi bộ. nhớ ngày xa sài gòn
28 tháng tư. em vào tân sơn nhất
đêm. địch pháo phi trường. em ôm hai con
trời tối đen. gió chạy. kêu ngoài bãi
không bóng người. không một ngọn đèn
anh rời sài gòn. tháng sáu mưa

khóc trên máy bay. khóc trên hàng phượng đỏ

buổi sáng đi bộ. nhìn mây. nhìn mây
mây bay buồn. như thành phố ấy. những năm
tám mươi

anh vừa ra tù. mặt mũi gầy nhom
làm sao em thấy được anh giữa những người
rách rưới

anh đã chết ở thời xa xanh

buổi sáng đi bộ. thật vui. thật vui
sao mắt cay. hoa dã quỳ rục rờ

Garland. 2005

PHỐ CỔ

Những con đường lát gạch
người. như cây. chụm đầu
quán cà phê. và gió
cô hàng tranh. tóc nâu

em đưa anh đến đây
chiều nghiêng. chiều. phố cổ
những bước chân reo vui
nắng. trên bờ tường lở

a. cuộc đời rất điên
người xưa trên phố cổ
trôi. như mây. như mây

dòng sông. dòng sông. trôi

cánh buồm dong ra biển
dưới góc thông. ta ngồi
lặng yên nghe. sóng gọi

kìa. bóng ngày. đang qua
phố lên đèn. góc tối
mắt. là hoa pensée
anh hôn em. rất vội

starbucks. la madeleine
hay từng xưa. chiều tím
ly café latté
môi. miệng. tình. ngọt lịm

thời gian. ơi. thời gian

phố còn đây. phố cổ
còn đà lạt. sài gòn
và washington. nỗi nhớ
nhưng ta rồi đi qua
có bao giờ trở lại
như mây trên phố kia
tan thành mưa. ướt xối
xuống mái tình. hư vô

tháng 8. 2005

MỘT KHÚC HÁT VUI

một đêm nào chiến tranh. đã xa
một đêm nào. như đêm nay. dưới bầu trời của
những vì sao

em nói với anh
bằng đôi mắt thôi miên
những lời mộng mị
ôi. có một tình yêu như mây
của thời chia cách

tiếng nói em. tiếng một loài chim
theo anh đi. qua những cánh đồng. qua những
thành phố
qua chiến tranh. qua ngục tù
gió thu thổi. vi vu lời chia biệt

mưa phùn ướt áo. vai gầy
tiếng nói em. con sơn ca. đậu trên đầu giấc
mộng của anh
và hót. qua miền đất khổ

phải chăng
từ giấc mộng xưa. em hiện về
giữa những đổi thay. máu. và đồ nát
ôi. andalousia đọa đày
ôi. sài gòn
người chết vượt qua. người sống vượt qua
đề đến bến bờ. quên gió bão

những sớm mai. nắng lên
những hoàng hôn. tím. màu hoa đồng thảo
anh đi qua những bến tàu. những hải cảng.
những sân ga

những cây cầu bắc ngang thế kỷ
giá lạnh đây
có khi thêm một điều thuốc
để thấy qua làn khói xám. nụ cười xưa. có thể
không còn rục rờ. nhưng ấm áp
nhớ tiếng hát. của con sơn ca. trên đồi lau xanh
phú thọ

và rồi
con sơn ca ngày xưa giờ lại hát
từ một giấc mộng
hát về đây giữa yên vui
ôi. andalousia
ôi. sài gòn
mãi mãi

2006

BÀI NGỢI CA TRƯỚC BÌNH MINH

Khi đêm tối. thì thắm. lời tuyệt vọng
thì con đường annandale
dẫn tôi đi
tới nơi chân trời bình minh. mắt em. ả náu

từ bao lâu
anh gọi thắm. sơn ca. trong con mê cỏ úa

này em. biết không.
hiển hiện trong vùng tối
khung cửa sổ nhà em
nơi cư ngụ của một ý thơ trong suốt

là ánh lửa trên dòng sông lạnh lẽo
hay chim én bay. trên nóc nhà thờ san

juan capistrano

em. nhân đức

nụ cười. trên đôi môi băng giá

phải chăng. đã qua rồi. ngọn nắng đời lau. từng làm

khô khốc hồn anh

cũng đã qua. mùa đông với tiếng sói tru. vầng

trăng trên tuyết

cơn bão một thời. thổi qua đất nước. thổi qua

thanh xuân. cũng đã ngừng im

mừng chúng ta còn sống sót

này em
nơi chân trời đó
ánh lửa vẫn cháy. suốt bao năm
anh khóc đợi bình minh
bông dã quỳ. đã nói với anh. sự thật

VƯỜN TƯỢNG MAI CHỬNG

nhớ bạn ra đi vào tháng 9

sẽ về đứng
cùng đá và cây. trong vườn tượng
rạng rỡ cười
tháng chín. chim như mây
những bầy sao trên đồng cỏ
khoảnh khắc. cùng tấu khúc ca ngợi niềm vui. của
đất và người

bản symphony số 9
như hoa của đá. nước mắt cây
đừng khóc. em đừng khóc
trời nở cơn giông
cho một ngày đã qua

TÂM KHÚC CHO MỘT NHÀ VĂN

*...nhà văn võ hoàng mát ngày 28 tháng 8.
1978 ở rừng núi nam Lào khi về lại VN.*

hãy đập vỡ tiếng cồng
đêm. màu da nhiệt đới
mùa hạ huyền
mặt trăng. đỏ. trong khu rừng cháy

và hãy nhớ. ở một nơi nào. những hàng cây thốt
nốt. yên lặng. dưới trời
và nắng
mắt thuyền độc mộc. trên sông
dòng xanh trôi màu lá huyễn
những họng súng chong. chiều. bầy chim
đầu trọc bay. bay rợp đồng người

măng đầu mùa. như trăng. sao chẳng ngọt
mà đường về. hoa ác. đong đưa

khi tôi nghĩ đến anh. và viết
vỡ hoàng

mường tượng thấy
người đứng trên đồi lau
nhìn về một xóm khuất
có tiếng gà gáy
trăng lên. trong rơm rạ

cũng chợt như vừa nghe. cơn giông
trên một cánh rừng. những lần chớp xanh. rạch
nát mặt người

ai về. hàng cây bật khóc
mưa trên những mái gò

mùi của đất. ngàn năm

lúc đó. đêm nguyệt tận. cuối cùng
cho một khúc ca

ngồi bên đồng lửa
đọc lại những tờ bản thảo
đâu nắng vàng dưới trời yên bái
và mưa nhã nam
những đằm bông súng hồng tay em. hàng thùy
dương sóng xa. biển và đất nước
người du sĩ bật đứt dây đàn
máu chảy trên những thành phố

ôi. mặng đầu mùa. như trăng. sao chẳng ngọt
mà đường về. hoa ác. đong đưa

thế kỷ. người cày những cánh đồng chết

người đuổi người. đi về biển xa

khi tôi ngồi nghĩ đến anh. và viết
vỡ hoàng
những hàng thốt nốt. dưới trời. yên lặng
vẫn yên lặng
những dòng kinh trên lá. đã khô
và nắng rã. tàn phai. không bóng người

không bóng người
trắng. như tôi. khóc
vỡ hoàng ời

CHÀO BOSTON. CHÀO BẠN BÈ

từ giấc mơ của con giông
xứ sấm sét
tôi tới đây. chào boston
chào bạn bè anh em. thành phố cổ

và xin tặng nhau, thơ này
của xứ
hoa hải đảo. nở đầy trong màu nắng
tháng mười
theo chim. tôi đến đây. gặp boston
gặp bến cảng mù sương. ánh đèn. soi góc hè gạch
xám
ôi. lou giờ đã xa. trắng gầy đỉnh whispering pine.
hồn thảo mộc
và ly cà phê. trong trí tưởng. uống ở harvard square.

với cái bóng của mình. và hoàng thị
không còn thấy. phố tàu. los angeles
mưa sương. mưa sương. cầu longfellow

này anh em. bạn bè
chúng ta đã đi hết biển
qua các đại dương. và châu lục
không về lại mái đình xưa
bá ngọ
thời của quý
ngói lờ. cột xiêu. sen tàn. mùa hạ chết
để gặp nhau đây. điếm hẹn boston
con tàu may flower. bắc qua thế kỷ. ký ức của
tiếng sóng bờ xa
về phố biển. trời plymouth

vâng. tôi từ xứ bò. miền đồng cỏ
hái bông vô ưu. ngày nắng phai
chào boston. thế giới dường như rất nhỏ
xương ca. ồn. quên lệ rơi

BUỔI CHIỀU. TIẾNG CƯỜI TRÊN GÓC PHỐ

buổi chiều. và tiếng cười
rơi. trên góc phố quen

dường như
những giọt nắng đã rục rĩ
trong mùa hè qua
và những giọt nắng tàn phai
màu tím. chiều nay

giấc mơ nào đã chết

có gã làm thơ
đi tìm

vàng trắng trong cỏ rôi
thơm mùi hoa cúc dại

phải rồi
từ lúc xa phương đông
là biết đời đã trễ. những chuyến tàu
cánh công sân ga. đóng lại

trời dallas. chiều nay
mặt trời thất cổ
những con chim đen
đeo đầy trên đường dây điện
cùng cất tiếng. gọi mùa về
mùa đã gãy cánh. phương xa

ôi. dallas
nơi tôi đã đến. đã ở hơn mười năm. đã viết văn
làm báo

và sẽ ra đi
vàng trắng sau cơn bão
còn lại bao lâu. những bài thơ. lúc chia tay
không ai vẫy chào. không giọt lệ

và buổi chiều. tiếng cười trên góc phố
tiếng cười
như thủy tinh. vỡ
dường như. dường như. rất quen

NHỮNG CÂY ĐẠI HỒ CẨM MÙA THU

những cây. đại hồ cầm. của khu rừng
tấu khúc. mùa đi. thức cánh chim
động. nắng. dong buồm qua biển xa
tôi. lui về
khi những vì sao trên bầu trời. tắt
em. chúng ta đã nói. lời chia tay

chia tay. với bông dã quỳ. đỏ
mùa hè
chiều của cánh diều. và trăng
ngọn đèn. mở mắt. xóm vườn lái
gọi giùm tôi
chiều. đã chia tay
ơi mén

chia tay. những bông lau tím. bên đường
freeway 75. vọng tiếng
từ quán cà phê khuya. mơ. trời
ai hát. gió của một thời. gone with the wind

chia tay. những cây đại hồ cầm. rừng tà dương
khóc. lời của vàng trắng. biển
đội. âm u. trên mái nhà linh hồn. như mây
bay qua. chúng ta không về nữa
quán cà phê. ly thơ
bùn. mưa. trắng. và ánh đèn
trên lối đi. của lá
và loài hoa cúc dại

bây giờ. anh đi trong mùa thu
với áo em cho

vàng. trong cây
tiếng đai hồ cầm
buồn. như người. tỵ tử
mùa thu
mùa thu

DÃ QUỖ ĐỎ

bé thơ ơi
rồi một ngày
em đứng. giữa rừng hoa quỳ. đỏ
tưởng niệm tôi
xin đừng khóc
ngày đã tàn. và ngày sắp rơi
cô bé đi vớt mặt trời
không về nữa...

Dec 07. 2008

MÂY BAY QUA. VÀ TIẾNG SẦM

*Mây bay qua. bay qua. rồi tan rã**
còn lại. những tia chớp
đêm nay
anh nghe tiếng sầm
đội về
lẫn tiếng mưa rơi
trên mái
em ơi
sao mãi buồn
sao nghe hoài tiếng sầm. dội. trong đời
đá lăn. cát chạy
nhân sinh tựa như chớp mắt
mưa ngang trời
mưa. trên mái ngói. dội xuống hồn

ôi. joseph brodsky
mây bay qua
và ông đã ra đi
hay tôi
tiếng kèn truy điệu. rúc lên
hay chỉ là tiếng cười
giữa đôi bờ tịch lặng
và tiếng sấm
tiếng sấm
mây bay qua

**thơ Brodsky, Diễm Châu dịch*

GỌI EM DẬY

gọi em dậy. gọi em dậy
trên đỉnh cây phong du. ngày tháng
đang qua
gọi em dậy
gọi em dậy
vời nắng trên đồi
kéo mai về trên lối tà huy
của diều. và quạ
gọi em dậy
từ chiêm bao
rạng rỡ
con bướm. đậu trên đầu cán cuốc
của người tù
đã bay đi. về cõi không màu

và. vàng trắng. đã đi qua bãi mía

ôi. vàng trắng đã đi qua bãi mía
mưa về
mưa giăng. ngô tối
bùn. và mưa. trong trắng
tóc rũ. áo rũ. cơ hàn
vai nghiêng
là ai
hay tôi
gọi em dậy. gọi em dậy
kéo chuyến xe greyhound sắp rời bến
đi về thành phố xa
chỉ còn lại. anh và em
và những cột đèn. cúi gục đầu

mưa. khóc

gọi em dậy. gọi em dậy

sinh nhật anh
một ngày. của tháng bảy
trong rừng
sói và thơ

gọi em dậy. gọi em dậy

ĐÊM.
ĐỌC THƠ NGƯỜI XA. BỔNG NHỚ...

Đêm
trong tiếng mưa xa
ngồi đọc lại những bài
thơ của ý nhi
như chợt thấy
đóa quỳ vàng. trên con dốc. ngày nào
và mảnh trăng. đong đưa. đầu mái ngói
bóng thiên thu. về
ai. như nhà thơ điên. bên bức tường vương
phủ. thuở xưa
giờ này còn cầm giữ trong tay
một bao diêm
và những cánh hồng khô
bên hiên nhà

này em
này em
chiếc chong chóng. mù
vẫn quay trong chiều. hoàng thổ
thời gian
hãy đợi
sớm mai
sớm mai. thức dậy
tự nhủ
thôi đừng buồn
đừng giận
dù trái tim đau. đã treo. đầu núi
với cánh diều trắng
chỉ còn. bạc thêm. đá âm
và bờ rào

và sương mù
và lá
đỏ
ôi em. em là sương. hay em là ngọn lửa
hay bóng nắng. trên bức tường rêu
cuối phố
thôi già từ
những bài thơ
những trang văn
tôi đã viết
ở ngọn đồi twelve oaks
trong cà phê ly thơ

tàu đã hạ còi

PHỐ. MƯA

gió thổi. nắng bay đi
những bông hải đào cuối mùa
bay đi
và cũng. bay đi
tiếng cười. của buổi đầu gặp gỡ. chiều tara
những ngày vui. tắt
bây giờ. còn lại
phố. mưa
vói mảnh trăng. rét. trên cây
khung cửa đóng kín
anh đứng. co ro. dưới mái hiên
nguyên rủa
buốt. giá
chợt nhớ. đôi bàn tay. ở quán cà phê. ly thơ
nhớ ánh lửa. từ ngôi nhà

trên đời quạ

chợt nghe tiếng còi tàu

hình như

đây là chuyến cuối. trong ngày. sắp rời ga

vâng. anh sẽ đi

không hành trang

không những bài thơ. đã viết cho em. cho mọi

người. và cuộc đời

chỉ có mấy đồng quarter. trong túi rách

và quả tim. lắc. leng keng

trong chiều tà

mưa. môi xám

TẤT CẢ NHỮNG DÒNG SÔNG ĐỀU CHẢY

tất cả những dòng sông đều chảy
tất cả những dòng sông đều trôi đi

đêm castillana
biển. mùi oải hương. sóng tan trên cát

này. người yêu ở nơi xa ơi
có nghe
tiếng một vì sao. vỡ

và ánh trăng
ánh trăng tan trên đôi lau tím
những niềm vui
những tiếng cười
rồi hoen lệ

dưới bầu trời mùa thu

những cánh chim bay đi
những cánh chim. không về lại

ôi. castillana

như mây kia
như tình ta

xin hãy nắm lấy bàn tay
hãy nhìn vào đôi mắt
cơn bão. điên
cuối con đường có bông quỳ. đỏ
sao người xa tôi

tất cả những dòng sông đều chảy
tất cả những dòng sông đều trôi đi

Đêm 4 tháng 6. 2009

BÀI CA NHỮNG GIỌT MƯA

tháng tám. mùa thunderstorm
cơn giông
và mặt trăng
trên đồng cỏ
đôi khi chợt hiện
màu tím của hoa sage
mưa thu
đêm nay. về dưới bầu trời. ướt sũng

này em
đầu cho thời gian
trở giấc
đau mùa lá
và hoàng hôn. trên khung kính. rạn vỡ môi người

thì. em ơi. hãy lắng nghe
bài ca của những giọt mưa
như ngày nào. đưa em vào giấc ngủ
và cơn mơ

đêm nay
anh sẽ không viết những câu thơ buồn
gửi em
như thời xa cách
đêm nay
mưa về. trên đồng cỏ
mặt trăng
màu hoa sage
trong tiếng mưa. rơi

những giọt mưa
những giọt mưa

về lại. con đường lát đá hồng
của khu phố cổ
ở DC
thấy anh và em. ngồi trong cà phê starbucks
tiệm sách barnes & noble
ly cappuccino
mắt cười
em đến. đồng hồ điểm giờ hẹn

và như thế
những giọt mưa
hát cho em nghe
một khúc hát xưa
hay đọc. bài thơ vui. anh đã viết
về cây của đất và hoa của trời
và như thế
bài ca những giọt mưa

KHUÔN MẶT EM

những lúc đón đau. tuyệt vọng
tôi thường nhìn thấy. khuôn mặt em
như vàng trắng
sáng rỡ

dù là trong mưa
dù là khi hoàng hôn. tím. phía chân trời
hay trong tuyết phủ

như đêm qua
trong giấc mơ
tôi nhìn thấy. em
đứng cười
bên tấm mộ bia. khắc bài thơ. con chim màu
đỏ. của tôi

như trên trang văn tôi đã viết

khi đàn bướm đại. loài bướm chúa monarch. từ
khu rừng nhiệt đới. bên kia sông
bay về. rợp nắng
và khuôn mặt em. cũng nổi lên. trên biển của màu.
và gió
cười
nói với tôi
về một vẻ đẹp. không bao giờ hiện thực

buổi chiều
khi tôi ra bờ sông
nhìn khuôn mặt em. trôi theo sóng nước
em cười
bảo tôi
mai đây. hãy theo em. về miền hoa hướng dương.
nơi những con ong chờ chết

và mặt trời. héo khô
em biết không
mùa hè. mặc áo cỏ lá sen
quần cánh bướm
đã đi về phía cửa vàng trăng khuất
sau ngọn đồi. cỏ may

ôi. khuôn mặt em
tôi còn nhìn thấy. với vàng trăng

Tháng 8. 2011

CON SÓI VÀ NHÀ THƠ

một ngày nọ
con sói
ngồi trong góc vườn nhà tôi
cất tiếng. hỏi
này. ông thi sĩ
sao ông mãi nói về. những giọt nắng. giọt mưa
tiếng sấm lúc xẩm chiều
và những bông hoa. hòn đá bên đường
cánh hải âu trên bờ sóng
hay tuyết rơi bên trời

hừm. biết nói sao đây
hở sói
nhà ngươi tìm kiếm những con mồi
còn ta. rình một tiếng sấm, chờ bắt một cơn mưa

thường khi sấn con mộng lạ
giữa khuya. hú gọi vàng trắng
ngồi ở đây
trên hành lang bão tố
mà tưởng chừng nghe cơn gió mùa. chợt dậy. trên
mảnh đất quê nhà
nhớ ơi. giọt nắng. ngày nào. rơi trên vai áo mẹ
và tiếng sấm dội. giữa buổi cày của cha. trên cánh
đồng làng
phải chăng. khi giọt mưa kia vỡ trên đầu ngọn lá. là
lúc ở chiến trường basra. một
trái lựu đạn vừa bung. và người
lính kia. không về nữa

bạn sỏi ơi
lẽ nào tôi không nói

kia. cánh hải âu. trên biển sóng. kêu gì. trong
hoàng hôn. con bão tới

này sói ơi
những năm tháng nơi quê người. tôi đã viết. đã
viết như thế đó

về giọt nắng. giọt mưa
bông hoa. hòn đá
trắng lên trên quảng trường times square
và tôi hiểu. giọt nước kia có thể là biển nước mắt
và hòn đá. để xây mộ bia. còn dùng lát đường
cho người đi
cùng vàng trắng
qua định mệnh. và lịch sử
trên thương lũ đại đạo. ngày nào. với tơ lụa và
lạc đà

vâng. tôi đã viết như thế. và còn hơn thế nữa
viết về chiến tranh việt nam. lệ rơi trên đá
và chiều rơi trên thiên an môn
một sáng nào. phi thuyền columbia. trên đường
về. nổ tung dưới bầu trời texas. bảy
khoa học gia đều tan biến. vào hư vô
tôi cũng đã viết về buổi tiệc trà trên bến cảng
boston. và bức tường đá đen ở thủ đô
nước mỹ. với người con gái tên Ce Ce
khóc người yêu đã chết. trên đất
nước của đầm lầy và sương muối
tôi đã viết
tôi đã viết về bếp lửa hoàng hôn. và những ông giáo
làng. cùng đám trẻ thò lò mũi
nước. chúng đọc. chữ đầu tiên là chữ
a. và mẹ thì không bao giờ được quên

tôi viết về những ưu ngôn cốc ở praha. với âm
nhạc của the beatles. và người sinh
viên jan palach cháy thiêu trong ngọn
lửa. nhân danh tự do và cách mạng
tôi viết về bức ảnh chụp con kên kên rình chờ
em bé sudan đói lả. gục chết. trong
mùi hương khô của những bông hoa
nhiệt đới

gom hết về
những cánh lá đã úa màu
của mùa thu qua
đốt lên đồng lửa
trong chiều

tôi ngồi. như sói akela. của rudyard kipling
và viết
ôi tôi viết. như một thách đố trước định mệnh. và
sự lãng quên
tôi viết. những lời của người con gái điên. rũ tóc
ru con. dưới mái hiên chùa
và câu hát của nhà tiên tri. trong bụi đỏ

là như thế. như thế. sói ơi
và đôi khi
tôi đã khóc

ĐÊM NAY.
ANH NGỒI ĐỌC LẠI THƠ
PABLO NERUDA

Đêm nay. anh ngồi đọc lại
thơ pablo neruda
20 bài thơ tình. và một khúc ca tuyệt vọng
twenty love poems. and a song of despair
đã gần hai giờ sáng
trăng hạ tuần. soi. trên thềm đá ẩm
bản tin thời tiết chiều nay báo
sẽ có late fleuries
anh nhìn ra ngoài trời
chỉ thấy ánh trăng. xanh màu hortensia
huyền hoặc
và anh đọc thơ pablo neruda
mà ngỡ như thơ mình
*“ở nơi này. tôi nghĩ đến em
này yêu dấu em. giữa những hàng thông đen*

*thăm. gió cũng vùng vẫy thoát bay lên
mặt trăng tỏa ánh ngấn trên dòng nước phiêu bạt
những ngày. như mọi ngày. nối tiếp nhau đi...”*

ôi. em

đã hơn hai giờ sáng

anh mở cửa sổ. nhìn ra

mái ngói. giờ này đã đóng băng. một lớp băng mỏng
và mặt trăng

treo trên cành khô

một tiếng chim. rơi rụng. từ trí nhớ

“đêm nay. tôi có thể viết. những câu thơ buồn

tôi yêu em. và đôi khi em cũng yêu tôi

ôi con đau cuối cùng này

và những câu thơ. tôi đã viết cho em”

vẫn là thơ của pablo neruda

đọc lên trong đêm. không ánh lửa

và trời sẽ có tuyết bay. bông fleuries
đầu sao thì pablo neruda đã chết
và anh cũng sẽ ra đi
ôi thơ anh. và thơ pablo neruda
sẽ bay lên. bay lên. cùng hồi chuông cô quạnh
mỗi chiều, khi em mở cửa nhìn
và những đám mây. cũng bay đi. như những vương
khăn tiễn biệt
em ơi

KHI GIÓ MÙA ĐÔNG THỔI TỚI

Đứng trong vườn chùa
tưởng niệm. người bạn nghệ sĩ. vừa ra đi
tiếng ngâm còn vang dội
thanh hùng
một ngày rét
gió thổi mù. trên đầu ngọn thông già
thổi hun hút vào tai
bật lên tiếng trống
chung quanh tôi. những tượng la hán
đứng
ngồi
ngoảnh mặt
dậm chân
ô. các ông từ đâu đến
từ những vườn xoài. chín. vàng
của xứ ấn độ

hay trung hoa. tiếng hồ gầm. rừng thủy hử
hay korea tuyết phủ sườn non
hay việt nam
của hòn đá núi
mơ mặt trăng. và tiêng sấm
trong cõi người. rừng tà dương. chớp tia
hải triều. âm
ngắm nhìn các ông
bên khỉ. voi. sư tử
và trẻ thơ
trong một ngày. tiễn đưa người bạn lên đường
khi gió mùa đông. thổi tới

lòng tôi. như trang kính. của những lời chim
khóc người

Mùa đông 2009

BÓNG NẮNG TRÊN CHÙM HOA KHUYNH DIỆP

Khuya nay
tôi ngồi. gục đầu. trên đá
và trắng lên
trắng lên
trong vườn tượng
một vị la hán. vai mang bầu. quây níp
nhìn trăng
hỏi. như cọp gặm
gã kia
sao còn ngồi. chưa ngủ
chờ ai
dạ không. tôi có chờ có đợi ai đâu
tôi tìm tôi
và những mảnh đời đã khuất
trên đất nước gió mùa
ở đó
tôi có mẹ. có cha

và anh em. bè bạn
có vườn cau. và đầm hoa súng
chị ngồi giặt lụa cầu ao
bóng in. xoa tóc
trôi xa
về đâu
về đâu. quần cánh bướm. hương sen
súng nổ. trong vườn chùa
mặt trăng. vỡ nát
người chết. chó chết
tiếng gà đã tắt đầu thôn

vị la hán
ngẩng đầu
cười. trong tiếng núi

không sao
không sao
rồi người sẽ gặp lại
kiếp sau
khi làm sói. làm chim
như ta đã gặp lại
mẹ. cha
là dòng sông chảy
bóng nắng. trên chòm hoa khuynh diệp
vàng. mùi cỏ khô
ha ha ha
ha ha

TRONG GARAGE ĐINH CƯỜNG

thời gian
người thấp lên những ngọn đèn đường ấy
không về nữa
bạn vẽ gì
trong garage
tuyệt tình cốc
tiếng còi tàu. mỗi chiều. đội trong đầu
cùng với những mảng màu. những mảnh đời
của sơn. của bụi giáng
phạm công thiện
lê uyên phương
thanh tâm tuyên
và ai nữa
đã rong chơi cùng ta

bây giờ. còn lại
lon. và chai lọ
những cái ly. trên bàn
chiếc ghế. trống
kêu
người không về nữa
bạn vẽ
mảnh trăng
như chim
chết treo đầu ngọn khô
những bóng người. những vệt màu vàng
cằm đèn. đi trong mưa
về đâu
người thi sĩ ấy. nh. tay ngàn. đã chết

một mình
trong căn nhà trọ
ở paris
đi cảo
rồi gió sẽ cuốn đi
bạn vẽ gì
trong garage. của gió
không một ánh lửa ấm hờn

Nov. 2011

Apr. 2012

THÌ ĐI VỀ PHÍA BIỂN

thì đi về phía biển
đi về phía biển

có thể
lúc đó là giữa trưa
như trong thơ. maria rilke
hay trong chiều muộn
bỏ lại vợ con
bỏ dở bữa cơm gia đình
người đứng lên
đi về phía biển

nơi có ngôi đền thờ. đá xám
và đàn chim én. bay

laguna

san juan capistrano

destin

cozumel. mái lá. mùi bia. và âm nhạc. mẽ
hay nha trang

nơi đâu

những cây bàng. phố nắng

và những con mòng biển. hoảng hốt

kêu. bông trúc đào nở

đỏ

như tin báo

người thiếu phụ. mang nón rộng. và kính đen

ngồi đọc thơ tôi

bên bờ biển

đã bỏ đi

và

ngày đã chết
về đâu. một cánh buồm xa

này em
trời đã xấp chiều
hãy đứng lên
ngừng giữa trang viết
mở tung cửa sổ
giờ này. trung sĩ juan campos. đã ra khỏi vườn
địa đàng

al-qurnah
ôm quả táo. như trái tim. rõ máu
mìn nổ
những mảnh nắng bay lên
này em
hãy nâng cao chiếc cốc lửa

đón người
về. trong bóng loài chim biển. albatross
dang đôi cánh rộng
che tượng đá. thời gian

thì đi về phía biển
con albatross. vẫn kêu. đầy hoàng hôn
trên triền mái sóng
màu của giấc mơ
tím. liệm
người ơi

thì đi về phía biển
đi về phía biển

MẶT TRĂNG. ĐẦU NGỌN KHÔ

Mai sau
đôi khi. anh nhớ
những giọt mưa
rơi trên dòng sông quanh
bóng nắng. bên thềm nhà
tảng đá. và khóm lau gầy
mặt trăng. màu xanh. một thuở
trên đầu ngọn khô
và bóng quạ
trước nấm mộ. edgar poe
bên gốc sồi già
ôi. nhớ
nhưng không nhớ
thuở là người
trên mặt đất trần gian

Tháng 2. 2010

TIẾNG SẮM

Đêm nay
anh lại nghe tiếng sấm
từ xa dội về
chuyến xe lửa. chở anh tới ga sài gòn. cách đây
ngoài năm mươi năm. đã rời bến chưa. mà
sao anh còn nghe còi hụ
và căn nhà ở con hẻm xóm Nguyễn Ngọc Sương. phú
nhuận. nơi anh trọ học đầu tiên. còn không
còn không. chiếc xe phở. với đốm lửa khuya
đầu ngõ
hình như
nhiều thập kỷ. đã trôi qua
những đám mây
thế kỷ hai mươi tàn rụi
thiên niên kỷ thứ ba đã qua cầu. với đàn chim
thiên di

và tiếng sấm
đêm nay. lại dội âm u trên mái ngói
để anh nhìn thấy
mưa
những chiếc khăn. vẫy. vẫy
trên bờ sông. cạnh quán lau thưa. cây hoa gạo
thả rơi từng chùm bông đỏ ối.
phát ra tiếng kêu
cậu học trò năm xưa. để đầu trần lộng gió. chiều
chiều đạp xe qua ngõ âm hồn
tìm nhặt những câu thơ
về đâu. về đâu
ô. những câu thơ
đã đưa anh qua chiến tranh
và tù rạc
để tới đây
đêm nay. ngồi nghe tiếng sấm

vàng trắng. nhúng đầu. trong vũng nước
cỗ xe hư nằm hoen rỉ. và mơ
cô bé đi hái lá cỏ. về cho con mèo ốm

này em
tiếng sấm
và người mặc áo tím
vẫn đi. trong mưa
hai giờ sáng

tháng 10. 2011

CHIỀU,
TRÊN BIỂN DESTIN

1.
chiều
destin
nghe chim biển kêu
và mưa rơi
mưa. rơi
trên ngọn trúc đào

ảo ảnh. ôi cánh buồm lermontov
ngoài khơi xa
tìm bình yên trong bão tố

và đêm
đêm tháng bảy
anh nhìn pháo bông. rục sáng. đầy trời

thấy vụn lý trường thành trong mây
thấy con đường tơ lụa
thấy thiên an môn. gạch và máu
thấy em là cánh chim. bay ngang...

2.

chiều rơi
chiều trên quán lá
nhạc mẽ tây cơ bập bùng
la bamba
maria bonita
người mặc áo cánh sen
đồng lửa còn cháy trên đồi twelve oaks
vì sao anh đến xứ này
những cây bàng. tỏa bóng. trên đầu

và hàng phượng cháy. đỏ
trong hồn
câu ca. rỏ máu

anh ngồi đây
trên bờ biển mẽ tây cơ
cozumel
uống ly bia del sol. nhìn chiều rơi
như chiều rơi trên quán lá
nha trang
mái đỏ
lá bàng
và hải âu bay đảo. kêu xé. trên những cột buồm
bão tố chờ ngoài khơi xa

và
cũng như lermontov
anh đi tìm. bình yên. trong bão tố

em
ôi em
là cơn bão
lúc hoàng hôn

ÂM NHẠC THE BEATLES & NHỮNG ƯU NGÔN CỐC Ở PRAHA

tôi lớn lên. ở những năm đầu sáu mươi. khi chiến
tranh việt nam còn trong những cánh rừng
xa. nghe âm nhạc của các anh. *let it be. let it be.*
ôi những hoàng hôn xẩm tối. bình minh trong
mưa. cơn sốt của tâm hồn. thành phố cười.
phượng đỏ. mái ngói buổi yêu đầu. ời em

all my loving

âm nhạc. và tình yêu

chỉ là ánh nắng một ngày thu trên hàng cây. hay cơn
bão tuyết qua hải cảng buồn. trăng lên trên mái
phố. lời thì thầm hai người yêu nhau. hay tiếng
nước nở của mưa đêm.

và rồi. *all things must pass. yesterday...*

tất cả rồi qua đi. hôm nay. hôm qua

bình minh tắt. ngày xám rơi
như chiếc lá khô
lời chia tay. khoảnh khắc
này em. lắng nghe
rừng tà dương gió bão. gào rú của đám đông.

revolution. revolution

âm nhạc ấy phát ra từ một cảng sương mù.
liverpool. nơi có những cánh buồm bão tố
và những người đàn ông râu rậm ngồi uống
bia trong pubs. những mối tình nồng mùi
da thịt

và rồi
vượt qua. vượt qua
qua những biên thù chó săn, tới những căn hầm
u tối. những ưu ngôn cốc. của praha
âm nhạc the beatles

tiếng khóc. tiếng cười
những âm thanh bập bùng. *yeah. yeah*
những vết thương
những cánh đã quỳ vàng cháy
những bầu trời không bóng tượng thần
tất cả. mở ra

imagine

hãy yêu nhau
hãy yêu anh. yêu em
yêu hết thầy mọi người
tự do. tự do. đập vỡ mặt trống. xuyên thủng những
bức tường ý hệ. hú trên đồi trắng. tóc dài. rũ lệ...

ĐỌC THƠ CHIÊU ANH NGUYỄN

rời bỏ những quán rượu. của thi ca beat. và nhạc
jazz new orleans

tôi tìm tới gốc thông này
ngồi đọc. thơ chiêu anh nguyễn
trong một buổi sáng
một buổi chiều
hay đêm. tiếng sấm
của mùa thời gian
chớp lóe

vâng
đọc thơ chiêu anh nguyễn
chiều garland
tôi nhặt được
những nụ cười. trong mưa
tiếng con chim nhỏ. chip chip. khi cơn bão
vừa đi qua

một chút. trắng tan
đầu phở
cùng mùi dạ lý hương
nồng nàn. giác quan. của một cuộc tình. đòi tự tử.
từ một căn gác nào. khuya lác khuya lơ
có tiếng nô máy xe. và ánh lửa
đưa tôi trở về
với buổi sáng Sài Gòn. nơi con hẻm. ở đường duy
tân. chỗ gần nhà Trịnh Công Sơn. và Khánh
ly. thuở xưa. hình như là thế
ôi. mùi cà phê. và ánh nắng. diên. trên những chùm
bông giấy
rụng xuống mặt bàn. gõ tạt
không phải những điệu mild seven
mà gói thuốc bohème. những sợi nâu vàng. đã đốt
đòi anh trong ảo giác
đầy âm vang
của chiến tranh

những trại tù
đời sống. nơi từng gốc cây. via hè. mùi cứt đá!

tôi chợt nhìn thấy
chiêu anh
và những chiếc dù. màu sặc sỡ. mưa hoàng hôn
như ở thành phố cherbourg
của những người trẻ
kêu gọi tình yêu. hippie. và tự do
hoàng sa. trong hơi thở
hồn siêu thực
dali
người con gái. có phải tên esméralda. một sáng
đứng trên balcon. của tòa nhà cao
thả những chiếc lá màu nâu gạch
có những mặt trời
bão tố. của biển
và cánh hải âu. mù

về một bình minh. màu đã quỳ
cháy đỏ
trên cánh đồng môi khô
ôi. esmeralda đã chết

thanh xuân
thanh xuân của tôi. ngày ấy. cũng đã chết
như chú ong non
trên cánh đồng môi khô

tháng 11. 2011

ÔI HOA NHÀI. CỦA GIẤC MƠ TÔI

Mở cửa bầu trời
và lòng núi
có tiếng hò reo
của người
và gỗ
đá
trên đất ngàn năm
hoa nhài nở
một bông
triệu bông
như từ giấc mơ tôi. thuở đầu hái cua. cười chiếc
xe đạp. leng keng

em ơi
đất ấy như lòng ta
sân gạch hồng

những cây bàng lá đỏ
và hoa nhài
hoa nhài
thơm những lu nước mưa. trắng
như mắt em
nhìn trời
trời thì cao. trong. mà đất đầy bóng tối
anh yêu em
như yêu hoa nhài
kết thành chuỗi. treo trên cánh tay khăng khiu của
những em bé ngoài bến cảng
trong khách sạn majestic
ở mái hiên. bia và cà phê. continental
từ tiếng khóc lầm than. tới giấc mơ trong đêm
nhiệt đới
bình minh. không mặt trời
em ơi

những năm ba mươi. bốn mươi
sung nỏ. phố ôn như hầu. mặt trăng treo đầu
ngọn khuya
khái hưng. bị hành quyết. hồn còn vương trên bến lú
và dòng sông thanh thủy. cuộn mây trời
ôi. mùi hoa nhài. trong đất tai ương
có người con gái. tên marguerite
khi xa sài gòn. nhớ mãi. mùi nhài thơm
jasmine
revolution
chính là hận thù. sự nghèo đói. và mơ mộng của
thi sĩ. làm nở những bông hoa nhài
có không em. như ở tunisia
và ai cập
và mới đây. ở libya (tại sao không)
những bông hoa nhài. trắng muốt. xâu thành chuỗi
đặt trên trang kinh koran

trên thánh kinh
trên màu kính địa tạng
từ đó mùi hương lan đi
trí tuệ. và tâm vô úy. màu xanh bầu trời
máu đã chảy trên đường phố
và cách mạng. với hoa nhài. treo đầu ngọn súng
ôi tiếng hát của những bàn chân không giày
ngợi ca. ngợi ca
hoa nhài. và tự do. và tình yêu. nồng cháy. dưới
bầu trời xanh

và giờ đây
trên đất ngàn năm
một bông hoa nhài
triệu bông hoa nhài
nở
như từ giấc mơ. siêu thực. của nhà thơ điên

anh đã nhìn thấy
những bông hoa nhài
mỉm cười
trước ống kính của người phóng viên
ở một tiệm mcdonald
thành phố bắc kinh
hoa nhài. từ lục địa đen. sang xứ của mùi hương
mộc dược. và tơ lụa
bao giờ. bao giờ cách mạng xô sập những thành
đá cẩm
tới đất nước gió mùa. và sương muối
tôi ơi

vẫn là giấc mơ. thời thơ ấu
cho anh. cho em. cho hết thấy mọi người
nhớ không
xóm vườn lài

noi. ngày nhỏ. em cầm vợt. đi vớt mặt trời. rụng
và lều cỏ. mưa hoàng hôn
căn chòi của người chẵn vệt
gió
kêu
những ngọn đèn. khuya khoắt
tất cả. rồi sẽ sáng lên
hòa âm gỗ đá
bởi cách mạng nở bung. trên đất ngàn năm
ôi. tự do. tự do. và quyền có một mái nhà. có một
linh hồn. những cuốn sách không bị cấm.
những bữa ăn trong chiều mùa đông ấm
lửa. và khúc phổ vui. điệu blues trong
chiều nostalgia
chúng ta yêu nhau
cho một cuộc đời khác
những con quỳ hãnh tiến. loài chó điên

ám hại đời ta
chúng sẽ phải đầu hàng. gục ngã
người thi sĩ. ở vương phủ. bao năm. khổ. và đói
ngồi vẽ mãi bức tranh bò đê đạt ma
bỗng rộ cười. trong nắng. với các bé thơ nghèo
cuộc đời từ nay. có tự do. thơ. và thịt. cá
ôi. hoa nhài
hoa nhài. trên môi anh. trên môi em
ôi. hoa nhài
trong giấc mơ tôi

Tháng 3. 2011

TRONG MƯA, NGHĨ VỀ NHỮNG NGỌN NẾN.
CANDLES IN THE RAIN

Mưa
những cuộc tình mù
trong thơ tôi
thoảng mùi hương. của bão tố

đã khép lại
như cánh cửa chốt đóng

và chốt mở
cho một sáng chủ nhật. ở sài gòn
bình minh. mưa
những chiếc áo màu vàng
dưới hang cây. khuyh điệp. của mùa thu
mang logo chống quỷ

với những dòng dụ ngôn
như lát gươm
cắt đứt cái lưỡi bò. khốn kiếp. của phường phù thủy

tôi chợt nhớ lại
những ngọn nến trong mưa
ở woodstock ngày nào
cách nay đã ngoài bốn mươi năm
khi melanie safka
hát
candles in the rain
chúng ta quá gần nhau
không khoảng cách
máu chúng ta, cùng hòa chung. trong một vết
thương
hãy đưa cao. những ngọn nến. trong mưa
hippie. ma túy. bùn lầy. tự do. hơi thở. và hòa bình
bức tranh siêu thực

ôi các anh. ôi em
những chiếc áo. màu vàng
và những giọt mưa
của sáng chủ nhật. ở sài gòn
kêu gào. hoàng sa. trường sa. và nước mắt
thà chúng ta chết
hay sống. vòng tay ôm biển
của tổ quốc ta
những tiếng nói trẻ
trên cánh bay. của gió
một ngày không có mặt trời
chỉ có bùn. mưa
và ánh nền

Thứ hai, 19 tháng 9. 2011

CHỦ NHẬT BUỒN

Tiếng đàn ngân lên
bỗng đứt
mưa
mưa rơi. trên đường phố hà nội
em ơi
buổi sáng không có mặt trời
hàng cây xơ xác
người đi
người đi
sớm mai. không nụ cười
không tiếng chim. mặt phố. xám. buồn
chúng nó
đang canh
bầu trời hà nội
mưa

và bão rớt
những cơn gió giận dữ
thổi tới
người đứng co ro
chủ nhật buồn
sombre dimanche
gloomy sunday
em đi. không mang theo cành hoa
siêu thực
và những bước chân người. sẽ không đến điếm hẹn
không bao giờ đến nữa
niềm vui
như mùi hương hoa nhài. đã chết
ngày chúa bị đóng đinh lần nữa trên cây thánh giá
tóc rũ
mưa
chờ một tiếng kêu

hay chỉ là một câu chữ thề
chủ nhật buồn
trời mưa trên phố xá hà nội
những chiếc buýt. nối đuôi nhau
những chiếc buýt
cuồng nộ
như biển
bọn chó săn
bắt người. đẩy lên xe
hà nội. những lòng phố vắng
em về đâu
cành hoa trong hồn. héo rũ
ai khóc. trong mắt em
hà nội mưa. không có mặt trời
không có thơ
không còn ai. không còn ai đến nữa

hà nội. budapest ngày nào
trời đang mưa
người thi sĩ ấy. đã chết
như con chim. trong bức tranh màu xám

ôi. chủ nhật buồn

Chủ nhật, 21 tháng 8. 2011

của những chùm gai nhọn
tôi và dung. rời tay nhau
đêm
trên cánh đồng băng giá
không có tiếng ngân. jingle bells
chỉ có cỗ xe. của gió
và bóng con tuần lộc
chờ dung đi
về nơi không có bóng quạ đen
của con đẩu
nơi dung sẽ gặp
niềm vui. bông phù dung nở
trong khu vườn. mặt trăng
bình an
bình an. mãi mãi

Đêm rạng ngày 25 tháng 12. 2011

THƠ

từ những giọt mưa
từ tuyết phủ
và bùn. người đi trên đường khuya
tóc và hương cây
mặt trăng. đấng. mọc lên
thơ mọc lên

và từ giọt nắng
ngọn gió
tiếng chim
con vịt kêu trên đầm lầy. trong lau sậy
từ nơi ưu ngôn cốc
của gỗ và đá
thơ nở thành chùm hoa lys
như những bông hoa
trên chỗ đặt bình tro
của hiền nội
vừa ra đi

và rồi. từ cơn giông nhiệt đới. màu tím
con bão tornado
những khúc xương. những nắm mồ. gió chạy
hay từ tiếng khóc của hài nhi. trong lều cỏ
tiếng ho của người ốm lâm chung
qua cầu
thơ cất cánh bay
như con albatross
giữa trận gió mang mang

và tôi
tôi đứng dang tay
trong chiều hung hãn
đón thơ về
như đón em. từ cái chết. của tình yêu bất toại
nghe em

tháng 3. 2012

CHIỀU. TRONG CỎI ĐÁ VÀNG

tặng thanh sâm

chiều rũ cánh
đêm về
thanh sâm ơi
mình chợt như thấy lại
nhánh thông khô. và mặt trăng. đong đưa. đong đưa.
trên mái ngói
ngôi nhà số 3 Nguyễn Trường Tộ
nơi vợ con mình. và bạn bè. và sâm. và anh tớn.
từng có mặt
nay đã chia xa
và con đường rose
một đêm mình chờ thanh sâm tới
thanh sâm mặc áo dài trắng. không trang điểm. tóc
đen phủ xuống đôi vai
nụ cười hải đường. tím

thanh xuân của tôi. đã chết trên cánh đồng đã
quỳ khô
sâm còn thấy
chú ong non ngày nọ
về trong giấc mơ
hãy nhớ. hãy nhớ
đừng quên
chiều. trong cũi đá vàng

ĐI THEO NHỮNG CHUYẾN GIÓ

anh sẽ đi theo em. trên những chuyến gió
về khu đồi quạ
đốt chiếc cốc lửa. bên hiên
pha bình trà sôi
uống với nhau vào lúc trăng khuya
rồi cất tiếng hú
gọi hồn người về
sum họp

vâng. anh sẽ theo em. cũng trên những chuyến gió
về bên đồng lửa
của đám lưu dân
ngồi hơ tay
kể chuyện mùa màng ở quê nhà
với những lúc ảm no. nụ cười. và giọt lệ
lúc sống ta gần nhau. nhưng chết xa nhau

trong ký ức đêm. còn mùi rơm rạ

những chuyến gió. ôi những chuyến gió. trong đời
anh sẽ đi theo em
về trên chiếc bắc ngày xưa
và cỗ xe lôi
đưa anh vào thị xã
để thấy hai người. lại ngồi ăn. trong một quán
giữa hồ
rồi tới viếng ngôi trường anh dạy ngày xưa. bên
hông nhà thờ cũ
có chúa và những con chim sẻ. và trẻ thơ
thuở chúa chưa bị đóng đinh
và mặt trời chưa chết. trên những bức tranh. graffiti.
của người họa sĩ da đen. không nhà

về theo em
về theo em
giữa cánh đồng hoa ô môi

và anh sẽ cùng em
ngủ trong chiếc chòi của người chăn vịt
để gió. hát ca. bên ngoài cửa liếp
ta ôm nhau. trong hơi ẩm của buổi xuân thì
để không bao giờ chia cách nữa
khi những con vịt kêu hoai. cạp cạp. trong đêm
bên dòng sông khóc nghẹn

ôi em. ôi em
và những chuyển gió trong đời
trên chạc cây
có đôi mắt của loài chim cú
thức đợi anh
rồi ta sẽ
ăn những trái ổi chín
và hát ca
vẽ những hình mặt trăng. và con gấu bông lên tường
có nụ cười của đóa hải đường mới nở
em đeo những vòng cẩm thạch. leng keng

leng keng.
leng keng
đã tới giờ rồi
anh sẽ đi theo chuyển gió
cuối cùng
về với em
khi những đốm lửa bay lên cây
soi đường
đưa anh đi
tới bến đò. lau thưa. và con chim bói cá
ăn bát cháo. lúc không giờ
rời quên
rời quên. giường chiếu nhân gian
em và vàng trắng
hãy chờ anh
trên đỉnh ngọn đồi kia

April 2012

CHIỀU QUA NGÕ BLUES

chiều
georgetown
chiều của mây biển. tháng tư. và những cánh bướm
monarch. bay về trong trí nhớ
cùng với đỉnh cường
đi qua ngõ blues & jazz alley. gõ nhịp tim trên đá
tôi muốn nói. tôi muốn nói. với người nhạc công da
đen. đến từ new orleans
hãy thổi lên
trên chiếc kèn đồng
một tấu khúc
cho quê hương tôi một ngày của tháng tư
của đọa đày
nước mắt
của bông hướng dương tàn phai
người không dám nói với người

tiếng hàng cây kêu. bóng quạ
rạng đông. mặt trời bị treo cổ. trên bức tường nhà
hát lớn

người ca sỹ bỏ đi
người thi sỹ bỏ đi
via hè đầy lá rụng
hãy tấu lên
khúc ly biệt
cho những người không về
giờ này
khóc trong quán cà phê la ruche
trên cầu longfellow
ở quảng trường times square
điều kèn. của khúc elegy
cho tôi. cho nhiều người

chiều qua ngõ blues. xanh xao

TRÒ CHUYỆN VỚI HẢI ÂU

hải âu ơi
thời gian. như biển và trời. xanh mãi xanh
như ngày nào
trong chiều. vừa tắt nắng
tôi cùng người trăm năm
đứng nhìn
mảnh trăng. như một cánh bướm mỏng trôi đi. lạc
vào trí tưởng
có thêm hải âu nữa chứ. bay trong trời chiều lộng
gió
và hai chúng tôi
ngồi uống cà phê dưới bóng dù
nhìn trăng. và hải âu
tiếng cười. đầu đó. cũng chợt bay lên

nay người về đâu
cánh bướm mặt trăng. tiếng cười buổi ấy. về đâu
tình yêu. của tôi. về đâu
hải âu ơi. bay qua ngàn sóng biếc. và mặt đất và
những mái nhà
có thấy gì không. có thấy gì không
chỉ cho tôi tìm đến

TIẾNG KÊU CỦA CHIẾC PHONG LINH VỎ SÒ

anh trở lại ngôi nhà xưa
nghe tiếng kêu của chiếc phong linh vỏ sò
nghĩ tới những ngày vui. không còn nữa
chiếc phong linh vỏ sò. em mua ở garage sale ngày
nọ. lúc mới qua đây
khi mình chưa có việc làm
nhưng nắng vẫn cười reo qua khung cửa sổ

anh trở lại ngôi nhà. nơi mình đã từng sống với
con trai
nghe tiếng phong linh. và thấy cây sage. em trông
đã nở đầy hoa tím
sao em không về

sao em không về

mùa hạ đã đến bên hiên. rồi đó
và tiếng phong linh
và mảnh trăng. như chiếc lá khô
anh gọi là trăng thiên
đã nhô lên. trên nóc nhà hàng xóm
sao em không về

sao em không về
chiếc giường còn đó. và những sợi tóc của em
tấm gương mờ. chỉ còn soi một bóng
anh
đi trong ngày của gió
nghĩ tới bài thơ buổi đầu. đã viết
dung
dung ơi
tiếng kêu của chiếc phong linh vỏ sò
còn vang
trong chiều. nắng tắt

BỨC TRANH

bức tranh
vẽ
một con chim
chết. treo ngoài cửa sổ
tôi ngồi nhìn
chiều. có tiếng chuông leng keng
a. dường như. chiếc ô tô ray của năm nào giữa thế
kỷ hai mươi
dừng bên bờ sông vắng
ngọn đèn vàng. đong đưa. soi vừa đủ một vuông
sân. ga xép
em còn chờ tôi
và mảnh trăng. gầy ốm
trên cánh đồng của chúng ta. bây giờ. cho dầu chỉ
còn những cánh môi khô

dường như. ở đâu đó
mặt trời. có lẽ chỉ là ảo ảnh. còn cháy trên cánh
buồm rách. của con tàu nằm bệnh bao năm
và người thi sĩ ấy, đi trong chiều. của tóc và gió bay
tiếng bước. trên đường lá rụng. còn vang

có những bàn tay. như lá. vẫy nhau
và những đôi mắt. vẫn nhìn. qua hoàng hôn. để
thấy được bóng ngày xưa
vậy cho đâu sáng mai tôi phải xa thành phố này
xa ngôi nhà và khung cửa. với con chim chết khô
thì ở đâu đó vẫn còn tiếng chuông tàu điện
leng keng

ánh đèn vàng. vẫn soi. một góc sân ga
và trên cánh đồng vẫn có một mặt trời. như trên
cánh buồm của lermontov
và ở nơi nào đó. em còn đứng chờ tôi. với mảnh
trăng gầy
ở nơi nào...

Cảm xúc từ một bức tranh của Đinh Cường

BUỔI CHIỀU

Chiều

những bóng quạ đen. kêu rân. bờ nước thẫm màu
bên kia sông. chú bé. chạy đuổi theo con diều giấy
trong vườn. chiều

người đàn bà nghèo đi nhặt những trái thông và
cành khô. cho bếp lửa mùa đông
từ phía sau đồi. tiếng còi tàu vọng lại
con bé đi tìm bà. bà ơi không thấy. nó hỏi thăm
cánh bướm màu vàng

còn tôi

tôi đi tìm ai. giữa chiều lộng gió

NGÀY CÂY XUỐNG TÓC. TÀ HUY

khi hàng cây xuống tóc
bầu trời chợt lạnh. đôi vai
và mặt trắng
như đĩa trẻ nghèo
trong tấm áo đơn. treo trên bức tường. của tòa nhà
kín cửa

chim bay. chim bay đi
cây trong công viên. xuống tóc
chiều. chết. rục. im
người thiếu phụ. trùm chiếc khăn. đầu quạ
bước về phía chiếc cổng gạch
và bóng người trong sắc nâu vàng. nối tiếp nhau
cầm bông loa kèn
như những ngọn nến
trong mưa

người thi sĩ ấy
đứng giữa trời
trong ngày. cây xuống tóc
tà huy
cất tiếng ca
một bài ballad buồn.
của chiếc ô tô ray. qua khu phố cổ
gọi về
người thiếu nữ tóc nâu. trong mơ
đứng dưới bóng dù. với cành hoa iris
ngước mắt nhìn ra sông. mưa
mưa. hay tôi. khóc
chiều nay

tháng 9. 2012

phủ. cũng áo mỏng. đầu trần đi dưới trời
mưa thưa. ngược mắt tìm ngọn cây. và
mái tóc. trắng

chiều nay
tôi đi
những cây myrtle vật vã trong mưa
bên kia con lạch. dòng xe cộ vẫn nối đuôi nhau
một chiếc xe buýt vừa dừng lại
đường như chiếc buýt đã chạy không ngừng. từ
thanh xuân tôi ở ngã tư phú nhuận
cho tới bây giờ
một tiếng còi vừa vang lên
trong mưa
thấy lại. người con gái mặc áo vàng xuống xe. đi về
trong ngõ xóm sau hồ rau muống
em có về với tôi chiều nay

tôi đi dưới trời mưa thưa
đi mãi đi hoài. không về tới nhà mình

GIÁC ĐI.
CÓ TÔI VÀ BÔNG HẢI ĐÀO NÓI
LỜI CHIA BIỆT

chúng ta sống để nhìn bạn bè ra đi

Giác đã đi sao
không còn nghe tiếng cười trong ngôi nhà ở
Westminster
bên diệu chi
giữa bạn bè. và mùi hương trà. quỳện nắng
nhớ buổi đầu tiên tới mỹ
qua hoàng khởi phong. giác lấy những bài thơ của
tôi và đăng lên văn học
rồi giác xuất bản ‘tôi cùng gió mùa’ của tôi
và tổ chức họp mặt anh em ở nhà giác ký tặng sách
có lê uyên phương và lê uyên hát ‘tôi muốn yêu tôi
muốn tin cuộc đời’
và bùi bích hà và trần mộng tú đến nghe đọc thơ tôi.

có dung ngồi bên nhắc từng câu từng chữ
khi tôi quên
có nguyên xuân hoàng. và hải phương kẻ lại
thời ở pleiku
có dạng thơ thơ. và phùng nguyên. lần đầu tiên gặp
mới đó mà đã hơn 15 năm trôi qua
rồi giác lâm trọng bệnh
nhưng mỗi khi tôi gọi phone cho diệu chi đều nghe
tiếng cười của giác
giác ơi
hãy nhớ cùng tôi
hãy nhớ cùng tôi
cách đây hai tháng. đình cường và tôi sang cali gặp
giác ở quán vĩ dạ. giác cười. rung rung
nước mắt. như đã thấy được ngày chia
tay hôm nay
ơ. sao nắng cali vẫn lóa trên những hàng cây
ở đây hoa hải đào nở rục trước căn nhà tôi mượn
bảy cây hải đào. với những cành vươn ra trong gió.
thả rơi những bông màu hồng. vình biệt

như cách đây hơn mười năm vĩnh biệt lê uyên
phương

giờ đây vĩnh biệt giác
ôi một người đi
mà sao nắng vỡ trong mắt tôi
buổi sáng thật buồn
thôi chia tay giác
và tiếng cười trong căn nhà xưa

*Sáng ngày july 3. 2012
khi nhận được email lễ quỳnh báo tin giác ra đi*

CÓ GIÓ. CHONG CHÓNG SẼ QUAY

Này. bé con ơi
có gió. chong chóng sẽ quay
có gió. những con ốc con sò. của chiếc phong linh.
sẽ reo
và tôi. sẽ chạy chơi. như ngọn cỏ bông qua những
ngọn đồi cỏ thi
hoặc vừa đánh vòng bánh xe. vừa huýt sáo, trên con
đường đất. dưới bóng cây. ngày nào

hoặc giả. tôi sẽ cưỡi chiếc xe đạp. có cái giỏ thật lớn
thêm cái chong chóng trước ghi đông. như trần lê
nguyễn sau 1975 đi bán báo dạo. ở tiệm cà phê con
ngõ đường tự đức sài gòn. nơi hồ hoàng đài và các
họa sĩ thường gặp nhau. có gã thi sĩ nghèo. ngồi rười
cà phê lên cỏ. tưởng niệm bạn bè đã khuất.

vâng. chiếc xe đạp của tôi. có cái chuông rất to.
kêu kính coong kính coong. báo tin tôi đã đến trước
thềm nhà
tôi làm nghề đi phát flyers. như hà thúc sinh. như
nguyễn trung dũng. hồi mới qua đây
đi phát những bài thơ. những bản nhạc. và tranh
tintin charlie brown cả tranh gà tranh lợn có cô tót
váy húng dừa để lộ đùi và đít. tranh đem phát không
cho những người cô đơn và phát những tờ quảng
cáo những quán cà phê có ca sỹ lên hát không tính
tiền. những tiệm sách có tiếng đàn piano nghe trong
chiều tà. tấu khúc the house of the rising sun hoặc
gloomy sunday. không thẳng thừng con ngu nào tự
tử

vâng. có gió chong chóng sẽ quay. chiếc phong linh
kết bằng vỏ sò sẽ reo
và tôi đi bán những quả bóng màu hoặc bán kẹo
kéo, trên xe có nhạc và chiếc chong chóng ngũ sắc

quay như điên. tha hồ cho những trẻ bán báo dạo và vé số ế chạy theo bám đuôi xe. cười sặc sỡ có gió. chong chóng sẽ quay. và tôi làm mr. toyman. tay cầm cái chong chóng đưa lên trước gió, kéo theo đằng sau mấy chiếc xe đồ chơi và con bear, dành cho những trẻ em cù bơ cù bắt. ôi mr toyman đã chết vì xe đụng. khiến người dân ở grapevine texas thương tiếc ông và khóc. riêng tôi còn sống tiếp bước con đường của ông. nha các bé nổi hứng. tôi cũng làm người hát rong với cây đàn ghi ta, và cái chong chóng cài trên mũ. kể lể chuyện tình của romeo và juliet hoặc trương chi mỹ nương. mà cũng có thể là chuyện tình riêng của tôi với cô bé bán xôi vò chè đường trên góc phố thuở xưa. một chuyện tình có kết thúc vui. không ai lấy ai (lấy làm chi cho khổ đời nhau). chỉ có xôi và chè dính quanh mồm mép. hôn nhau ngọt lịm. nhớ đời vang. tôi sẽ đi. khi trời nổi gió. đi khắp thành phố và quận lỵ. về cả những làng quê. mang theo chiếc

chong chóng nhiều màu quay tít. vừa rao truyền
lời sấm ký về sự ra đời của những con người trung
thực, yêu trẻ thơ và những vật không ở thế giới thần
tiên. như cái chong chóng và những chiếc vỏ sò. yêu
anh yêu em và con ong đi tìm bông hoa. mặt trời. và
nhà thơ có tên emily dickinson
này cô bé cậu bé sún răng. nhìn tôi cười toe toét.
cô bé nhìn mãi chiếc chong chóng của tôi và nghe
lời tôi hát. ôi chú bé và cô bé của trần tiền nghe đàn
nghe hát mà quên cả chung quanh. “Ngoài kia có
chú bé trèo cành me mắt xoe tròn lắng nghe. Đàn tôi
hát câu gì mà sao cô bé cười ngộ ghê. Đàn tôi hát
câu gì mà sao chú bé ngồi mơ màng.”

vậy đó. vậy đó. bé ơi. câu chuyện vậy mà kết thúc
quá buồn. ai có ngờ đâu chuyện đời không như
trong cổ tích. của tôi và các nhà văn trung thực.

chiếc chong chóng nhiều màu quay tít trên chiếc
xích lô chở cô vương giai chi bỗng chạy thẳng tới
một quảng trường lúc không giờ không một bóng
người. chỉ có những mũi súng chong sẵn hướng về
phía cô. ôi. hãy đọc sắc giới của trương ái linh đi
rồi sẽ thấy thương cô vương giai chi ngây thơ trong
trắng

và chiếc chong chóng nhiều màu trên chiếc xích lô
đêm. vẫn quay. vẫn quay

tháng 8. 2012

MƯA.
CHIỀU NEW ORLEANS

new orleans
new orleans
tôi về
như một tiếng gọi
nhưng không có dung
không còn nhìn thấy vàng trắng
trên dòng mississippi
chỉ có mưa
mưa rơi
dưới bầu trời. những ngôi nhà cổ. thời degas

ôi. những hàng cây
những mái phố. và balcon
ai thấp lên. những chiếc lồng đèn. bập bùng cháy
lửa voodoo

và người nghệ sĩ da đen còn thổi khúc blues buồn.
trên phố bourbon

mưa
trên mặt trống. hoàng hôn
và trên tóc. nàng rose gla. của thế kỷ trước. hiện về.
với nụ cười của hoa cà phê. ngát

hương
mưa

tôi lại về. new orleans. với những cơn mưa tháng
sáu

và những bóng dù
như mưa ở đà lạt. sài gòn
và trên thành phố cherbourg
những bóng dù. xanh. đỏ. tím. vàng
đi trên phố cổ
dưới mưa
sao không có em
để cùng đi với anh

những đoạn đường mưa võ. chiều nay

anh trở về new orleans
ngồi trong quán cà phê
chật ních người
nghe mưa từ dưới sông
mississippi
thổi vào mái quán
ở café du monde
anh ngồi ăn cái bánh beignet. uống ly cà phê sữa
nóng

nhớ môi em. miệng em
ngày nào
chiều new orleans
không có em
anh chuyện trò với chú bò câu. và những con chim
sẻ. trú mưa

chúng bảo anh. không còn gì nữa. thôi đừng chờ
dù cho mưa về từ trí nhớ mù sương
hay mưa trên ca khúc. the house of the rising sun
với những mảnh đời đổ vỡ
không bao giờ. sẽ không bao giờ. hàn gắn lại

mưa
những con đường lát đá
cỗ xe ngựa chở người đi thăm từng góc phố đã có
cách đây hai thế kỷ
những phòng tranh. quán sách. tiệm rượu ở trường.
nồng mùi gió biển
khách sạn. nơi bán đồ lưu niệm. câu lạc bộ nhạc
jazz. đèn mờ
và
mưa
trên cầu sương mù ai khóc. chiều xanh xao

ai hay tôi
khóc
từ hải cảng mưa buồn
tới ga tàu điện
phố hầm
pho tượng di dân. đứng dưới trời
mưa
cho những hồn xiêu lạc
ở new orleans
chiều nay

tháng sáu. 2012

ĐỌC EMILY DICKINSON.
GẶP CON ONG NHỎ VÀ CẬU BÉ
ĐI TÌM MẶT TRĂNG

Đêm nay
anh ngồi đọc. emily dickinson
gặp chú ong
ngày nào
và đưa bé
đi tìm mặt trăng. trong đám lá khô
đứa bé cười vui. với nắng
chú cùng với con ong
chui vào bụi. rồi ngủ. say. trong mùi mật hoa
cho tới khi mặt trời. như trái chín. rụng
tôi phải đánh thức. gọi chú về
hê. con ong. như chiếc thuyền nhỏ. bay đi
ôi con ong. con ong của chú bé
và những ngày vui

còn con ong nhỏ của tôi
em ơi
đã chết trên cánh đồng của tóc khô và những cây
gai nhọn

NHỚ NGƯỜI THI SĨ ẤY. VÀ HƯƠNG
& CÂY KHẾ TÍM. NGÀY TỐI ĐỌC THƠ Ở SAN
JOSE

lặng nghe
lặng yên nghe
gió thổi đời tây
tôi lơng đơng theo bóng chim gầy
một sớm em về ru giấc ngủ
bông trời bay. bông trời bay
*trắng cả rừng cây**
tiếng hát lê uyên phương
đọc. và khàn. rất mê
cất lên
trong một buổi trưa
với tiếng đàn thùng. vỡ. nắng
bông trời bay
hay chim bay. trong nắng màu ung thư. mà sao. mà

sao. không có mây trên thành phố los angeles**
và lê uyên phuong ra đi
phạm công thiện cũng ra đi
góc phố. cây người
rũ tóc
gặp anh. chiều nào. trong lup studio. với lê uyên. ý
lan. và thu phương
hơi môi. hơi người. hoen rượu
mở cửa. đêm. sáng ánh trời
tôi ngồi đọc lại
thơ anh
những câu thơ. như tuyết bay
nắng đỏ
của bến cảng. mù khơi. mưa
và đỉnh kilimanjaro
với dấu chân hemingway. ngày nọ
in trên đá
và nụ cười của hương

ôi. nụ cười của hương
cây khế. tím
tôi vừa gặp lại
ở san jose
trong ngôi nhà của biển
chiều. đọc thơ. khúc h. của tôi
này nghe
chiều
trước thêm ngôi nhà ấy
những cánh hồng. khô
của tháng tư. ai vừa đốt
cháy lên
màu nắng. còn đau. ký ức tôi
ngôi nhớ lại.
đêm trong lup studio
lời ca. hoen giãc
khuya. thu phương ra về. và người khách cuối cùng
cũng ra về

mùa thu trên cây. và những đôi mắt buồn
treo. trong lá
sao gặp anh lái xe buýt. ở đâu. trên đường phố
nữ ước
lũ quạ đen. ồ. những triết gia
kêu. rum trời
trong khu harlem. đôi lửa
những con đé moon crickets
hát trong trắng
tôi tưởng mình ngồi trong cà phê figaro
dưới tầng hầm
hay đứng giữa quảng trường times square
quàng vai. người thi sĩ perou
bụng réo
rao bán những bài thơ
để đôi những ly cà phê chó sói
ngồi uống. dưới những búp đèn hoa huệ. bên đường

buồn. và gió
hay bước đi lầy lội. trên đường khuya. tuyết tan
bên vũng bùn
nhớ người ca sĩ

bây giờ
anh và tôi
đã xa những cơn mưa phùn
đà lạt
mái phố âm âm
cà phê từng đóng cửa
the old guitarist
cúi gục đầu
11 giờ rưỡi đêm
cho tôi khóc anh. bằng những giọt nước mắt của lá
trên quảng trường nghệ sĩ
nơi góc tường. khói bay

tôi khóc anh. hay tôi khóc tôi
con bướm xanh. bay qua ánh đèn. chân trời chớp lóe
ôi phạm công thiện
sao tôi đi hoài. đi hoài. không hết một đêm hoang vu
trên mặt đất

tháng 3. 2011

tháng 4. 2012

**ca từ trong ca khúc Tôi Đứng Trên Đồi Mây Trở
Bông, thơ Phạm Công Thiện, nhạc Lê Uyên Phương
**tựa đề một cuốn tạp bút của Lê Uyên Phương*

NHẬT HOA CÚNG BÀ

Chiều đã xuống
ời ời
trong sân nhà hàng xóm người afghanistan
ba bé gái ngồi nhặt những cánh hoa màu hồng. về
cúng bà

ôi. các bé ơi
sắp tối rồi
mây bay thật thấp
gió lên. gió lên
chớp lóe. sáng. chân trời
có tiếng trống dồn. hay tiếng sỏi tru
không. tiếng sấm từ xa
và mưa kéo đến
về thôi
về thôi
các bé ơi
mưa ướt áo. ướt tóc

về thôi
bà đang chờ các cháu
sẽ không có con sói nào trong nhà. không đâu. các
bé
chỉ có mình bà
bà sẽ ôm các bé vào lòng. lau khô những giọt mưa
trên tóc các bé
sẽ cho các bé cacao sữa nóng. ủ các bé trong chăn
mặc kệ ngoài kia mưa. gió. và sấm chớp. rền trời
nhưng bà đã mất rồi mà. bà đang ở heaven
đúng rồi. các bé ạ. bà đang ở heaven. nhưng bà vẫn
luôn về thăm các cháu
kia. cỗ xe chở bà. đang nằm kia
về thôi
chạy nhanh. đừng để bà chờ
các cháu ơi. và những chùm hoa

Tháng 7. 2012

CROWS OVER THE WHEATFIELD

đêm
chớp rục
những bông hải đảo màu đỏ. bay
con giông
những cánh bướm. khô. trên đồng cỏ
em
có thức cùng tôi
tìm thời gian. trong tâm bão

đêm tháng bảy. chờ cơn thunderstorm
vào website da màu
bỗng gặp. bức tranh. van gogh
crows over the wheatfield
những cánh quạ trên đồng lúa
vàng dã quỳ
màu nắng. điên
em. làm sao tìm lại được giấc mơ. trong mắt loài
chim dữ

van gogh
người họa sĩ ấy
đã chết
trong màu vàng của đồng lúa. và bóng quạ bay
phạm công thiện
đi rồi
còn lại
cây khế. tím
trên đồi. bóng. hương

và anh
đêm nay. anh sẽ trở về
với thơ e.e. cummings
những mái phố. bay. như chim
những chiếc lá
cũng bay đi
chỉ còn
hàng cây
mặt trăng
và anh
anh mang trái tim em
trong trái tim đau. của mình. trên cành. gió

THƠ. HIỆU ỨNG CÁNH BƯỚM

có bao giờ em nghe
gió
nói về
hiệu ứng cánh bướm
butterfly effect
này nhé
cái vẫy cánh của một con bướm ở brazil
có thể gây ra cơn lốc xoáy
tornado. tận vùng đồng cỏ texas
anh cũng muốn thơ anh. như cánh bướm kia. tạo ra
những chấn động. rền
trên những phé tích. ngày qua

vâng. thơ anh sẽ về lại ngôi trường
của mùa hè
gặp em
và mái tóc
ngày cài chiếc nơ. xanh

thời sagan
và un certain sourire

hay tới. một ga xe lửa. lúc tàu sắp hạ còi
hoàng hôn
và giọt lệ. chia tay. đấng. sót

ôi. thơ anh sẽ ở lại. và ngân vang. như tiếng
phong linh

trước căn nhà
chỉ có mình em
và những cơn ho
gõ cửa

hay ở những nắm mồ
gió. chạy
qua bờ cát đỏ
và hàng dương. ánh chiều tà. bạo liệt

hoặc giả. anh sẽ đọc thơ mình

trên cánh đồng. của những con chim chờ chết
cô bé ấy bảo
anh ơi
hãy cảm ơn hoa quỳ vàng
đã nở đầy cánh đồng thơ
một lần nợ

nhớ không em
góc phố khuất có mùi hoa ngọc lan
thuở anh và em. yêu nhau. hôn. trong bóng tối

vâng. anh cũng sẽ đọc. thơ mình. trước sân trường
hoa phượng đỏ

cô gái trong l'amant
marguerite duras
hẹn cùng gã tình nhân. trung hoa
về hẻm đèn khuya. chợ lớn
mùi nhục cảm
của vú. và môi
rồi chia tay. buổi sáng. trên bến tàu. sương mù

và ở đâu đó
trước thềm ngôi nhà số 3 Nguyễn Trường Tộ
bên đồng lúa. đốt bằng trái thông khô
anh sẽ
gọi tên nữ kim phượng. lê uyên phượng. phùng văn
hường. trịnh công sơn. và nhiều bạn bè
nữa. về đọc

thơ anh
và đọc cho gió
bởi gió sẽ mang đi
về phía ngọn đồi sương tím
nơi có em. đang chờ

ôi. thơ anh
như cánh bướm
như nụ cười
cái chết

tháng 8.2012

HỒ SƠ MỘT GIẤC MỘNG

một đêm. mùa thu. năm hai ngàn mười hai. trong
căn nhà. như ở đường Nguyễn Trường Tộ
gió. cào trên mái. nhánh thông khô. và mặt trăng.
chết. đong đưa
ai. về dưới ánh đèn. như dung. và cảnh hoa tím
thắm. đang đọc trang thơ của ngày còn
bên nhau
tiếng gõ ngoài cánh cửa
thanh sâm ối. thanh sâm. kìa. khánh ly còn đứng.
trên đôi cổ tía. hát
và sơn. với cây đàn của gã du ca
ở quán cà phê tranh dali. và cái bóng của diêm
vậy mà đã
một năm. hai năm. đã thiên thu. rưng
tiếng cười bên bờ hư

ảo. hoặc. như người. quay đầu nhìn lại. thành phố
trong đêm. con tàu còn đợi đèn. sương
ngủ. hồ mê linh. tôn nữ kim phượng. và
đỉnh cường. vệt sơn trên áo

màu. của ngày qua
qua hạ. qua thu. qua
hết. bốn mùa. ẩn trong hồn trà tường vi
lê uyên phương hát. giọng trầm. và tiếng đàn thùng.
rơi. dạ khúc. những tình nhân
đã qua. qua hết. ngày ở pleiku. ngày buồn. đi với
dạ lan. và kim tuần. hấn vẫn còn sống.
những đêm sương mù. ngủ với tiểu
cầm. khách sạn đầy chuột. và bụng đói.
kêu

kêu. gió qua lũng thông
nơi đâu. trong căn nhà gỗ. phùng văn hưởng. hát
thiên thai. nắng màu ung thư
ôi. ung thư màu tím

chia tay. hường. bên cầu
gỗ thơm. mùi nhựa ngái
biển laguna.
hường đội nón rộng. mang kính đen. ngồi đọc thơ
tôi. dưới bóng dù
một ngày. đã chết
chợt gọi tên. lời của gió
sơn ca. trong thành phố xưa
giấc mơ. đêm mùa hạ
quán cà phê. night club
ngước nhìn. mắt loài chim trong cỏ tích
chia tay. mưa rơi đầu bến xe
dao ca. dao ca mặt trăng. cây bàng vương phủ
con sốt. vàng lá cây. đi hết thanh xuân
nửa đêm hà nội. lưỡi dao mổ banh hàm
ung thư. ung thư màu tím
ngày đà lạt. cỏ khô
có phải cỏ thi. cườm tay rõ máu. của những bông
dã quỳ

đi trên đồi hoang
hú gọi về. gọi về. trí nhớ xanh
đồi whispering pines. đã vỡ môi trắng. thơ apolli-
naire. còn yêu cuộc đời. mắt
xé. chiều hôn
mê. mùi hương phù dung. của phố tàu ở los. rất điên
mê. trắng đêm casino nguyệt động
a. mùa hè. đã chết
trong hương cà phê ở góc phố trường harvard. với
thoáng nhớ hoàng thị ngày xưa
ly rượu nào đã uống chung
đêm north carolina. trong ngôi nhà trà nguyệt
cũng đã tắt
điệu blues
và mùa thu atlanta. năm 2008
bình trà vỡ. lệ rơi
chiều của quạ
tôi ngồi đốt

những cánh hồng khô
trước thềm ngôi nhà
ở đồi twelve oaks
mùi hương. trong nắng. lãng quên
lãng quên. như thuở không người
và chợt thấy mình. đi về phía
độc sương. đỏ
của màu đá ong
bia mộ. khắc đề tên tôi
nguyễn xuân thiệp

Nhận sắc lại tháng 9. 2012

- * *Đêm 8 tháng 9, đọc lại Dream Record; June 1945 của Allen Ginsberg*
- * *Dung người trăm năm vừa ra đi và về lại*
- * *Thanh Sâm, xưa ở Đà Lạt, bạn chung của Đinh Cường, Trịnh Công Sơn, Nguyễn Xuân Thiệp...*
- * *Tôn Nữ Kim Phượng, họa sĩ, giáo sư hội họa THĐ, bạn thân của họa sĩ Đinh Cường, xuống tóc đi tu và đã về nơi cõi Bụt.*
- * *Lần đầu tiên uống trà tường vi Lê Uyên Phương pha năm 1972 ở Đà Lạt*
- * *Dạ Lan, Hoàng Xuân Lan, trong chương trình Dạ Lan của đài quân đội ngày xưa*
- * *Hường cô học trò ngày xưa gặp lại ở Irvine*
- * *Son Ca loài chim hát trên đầu núi và trong thơ tôi*
- * *Dao Ca, Nguyễn Xuân Thâm, thi sĩ và là em, thời nhỏ ở Vương phủ, bỏ đi lên rừng, hiện sống những ngày buồn ở Hà Nội với bệnh ung thư*
- * *Cô Thi của một thời hippie*
- * *Lou, ca sĩ trong thơ Apollinaire*
- * *Chủ nhân bình trà sỏi và chiếc cốc lửa, hiện ở ngôi nhà trên đồi quạ*

MỤC LỤC

Mưa.....	7
Ngũ ngôn tường vi.....	10
Mùa cuối.....	13
Thời gian.....	17
Chiều hải đảo.....	19
Biển Laguna. nhánh hoa lavender.....	21
Nói với chim én ở San Juan Capistrano.....	24
Khúc h.	27
Nhặt trái thông khô.....	32
Trong ngôi nhà mùa hè.....	35
Những cây sage.....	39
Buổi sáng đi bộ nhìn trời.....	43
Phố cổ.....	46
Một khúc hát vui.....	49
Bài ngợi ca trước bình minh.....	52
Vườn tượng Mai Chửng.....	55
Tâm khúc cho một nhà văn.....	56
Chào Boston. chào bạn bè.....	60
Buổi chiều. tiếng cười trên góc phố.....	63
Những cây đại hồ cầm mùa thu.....	66

<i>Dã quỳ đỏ</i>	69
<i>Mây bay qua. và tiếng sấm</i>	70
<i>Gọi em dậy</i>	72
<i>Đêm. đọc thơ người xa. bỗng nhớ</i>	75
<i>Phố mưa</i>	78
<i>Tất cả những dòng sông đều chảy</i>	80
<i>Bài ca những giọt mưa</i>	82
<i>Khuôn mặt em</i>	85
<i>Con sói. và nhà thợ</i>	88
<i>Đêm nay. anh ngồi đọc lại thơ Pablo Neruda</i>	95
<i>Khi gió mùa đông thổi tới</i>	98
<i>Bóng nắng trên chùm hoa khuyh diệp</i>	100
<i>Trong garage đình cường</i>	103
<i>Thì đi về phía biển</i>	106
<i>Mặt trăng đầu ngọn cỏ</i>	110
<i>Tiếng sấm</i>	111
<i>Chiều trên biển Destin</i>	114
<i>Âm nhạc the Beatles & những ưu ngôn cốc...</i>	118
<i>Đọc thơ Chiêu Anh Nguyễn</i>	121
<i>Ôi. hoa nhài của giấc mơ tôi</i>	125
<i>Trong mưa. nghĩ về những ngọn nến...</i>	132
<i>Chủ nhật buồn</i>	135
<i>Khúc gió đông</i>	139

Thơ.....	141
Chiều trong cội đá vàng.....	143
Đi theo những chuyến gió.....	147
Chiều qua ngõ blues.....	151
Trò chuyện với hải âu.....	153
Tiếng kêu của chiếc phong linh vỏ sò.....	155
Bức tranh.....	157
Buổi chiều.....	160
Ngày cây xuống tóc tà huy.....	161
Tôi đi dưới trời mưa thưa.....	163
Giác đi. có bông hải đào và tôi nói lời chia tay.....	165
Có gió. chiếc chong chóng sẽ quay.....	168
Mưa. chiều New Orleans.....	173
Đọc Emily Dickinson.....	178
Nhớ người thi sĩ ấy.....	179
Nhật hoa cúng bà.....	185
<i>Crows over the wheatfield</i>	187
Thơ. hiệu ứng cánh bướm.....	189
Hồ sơ một giấc mộng.....	193

NGUYỄN XUÂN THIỆP

Phovanblog.blogspot.com

nxthiep@gmail.com

214.587.4976

in tại:

Protech Printing

714.7516424

714.926.9236

Giá bán: 15 Mỹ Kim (\$15)

Nguyễn Xuân Thiệp
qua nét vẽ Đinh Cường

NGUYỄN XUÂN THIỆP

- Quê quán ở Huế
- Làm thơ đăng báo từ trước 1954
- Học ở Huế và Sài Gòn
- Dạy học ở Mỹ Tho, nhập ngũ 1963, làm phát thanh Quân Đội ở Pleiku, Đà Lạt, Sài Gòn.
- Tháng 5, 1975 đi tù chế độ Cộng Sản tới 1982
- 1995 sang Mỹ -in thơ ở Văn Học, Thế Kỷ 21, Hợp Lưu, Văn...
- 1998, xuất bản tuyển tập thơ Tôi Cùng Gió Mùa (nhà Văn Học, Call)
- Chủ biên tạp chí Phố Văn từ 2000-2008
- Hiện định cư cùng gia đình ở Dallas, Texas, làm việc với báo Trẻ

gom hết về
những cánh lá đã úa màu
của mùa thu qua
đốt lên đồng lửa
trong chiều
tôi ngồi. như sói akela. của rudyard kipling
và viết
ôi tôi viết. như một thách đố trước định mệnh. và
sự lãng quên
tôi viết. những lời của người con gái điên. rũ tóc ru con. dưới
mái hiên chùa
và câu hát của nhà tiên tri. trong bụi cỏ

là như thế. như thế. sói ơi
và đôi khi
tôi đã khóc